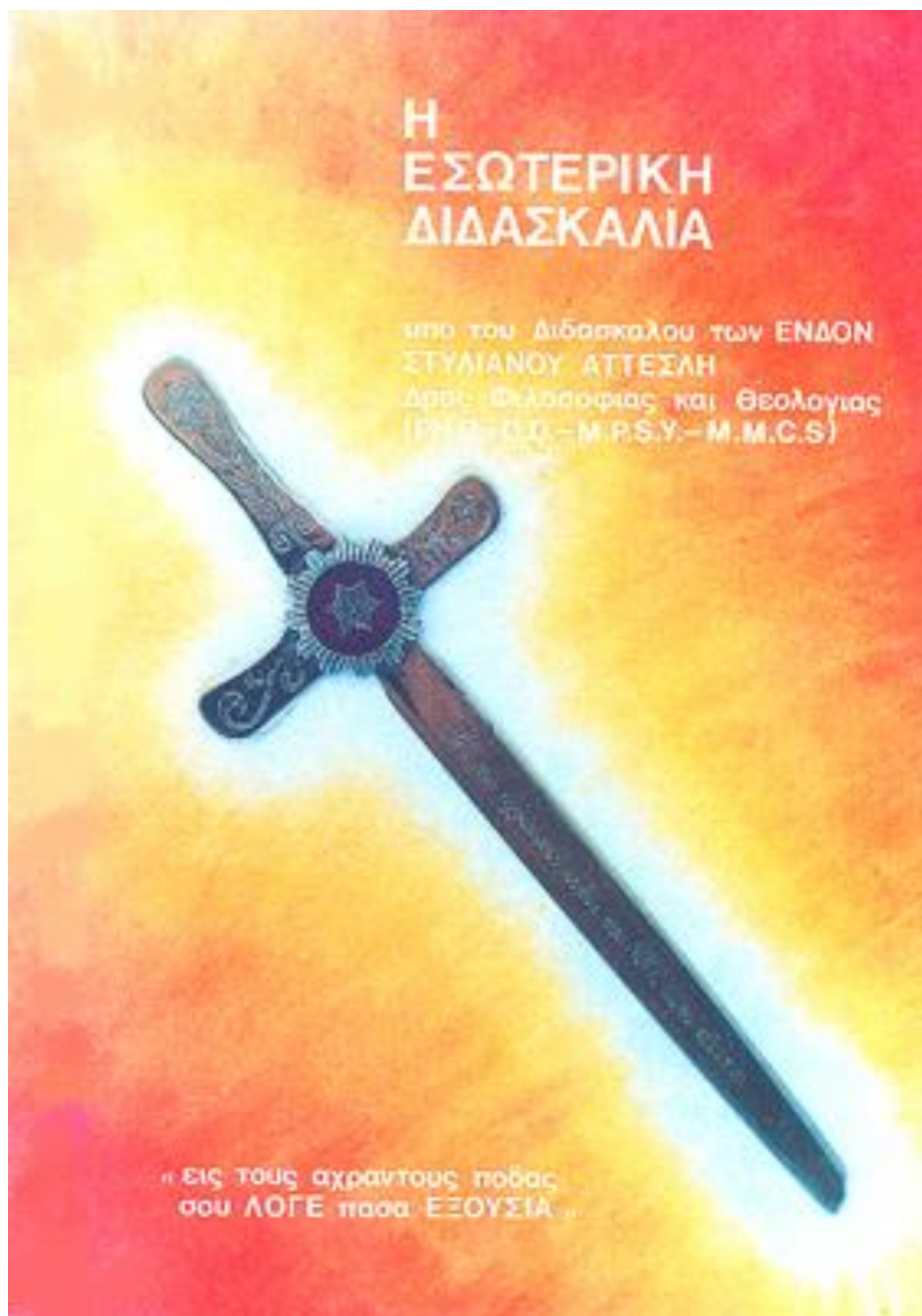
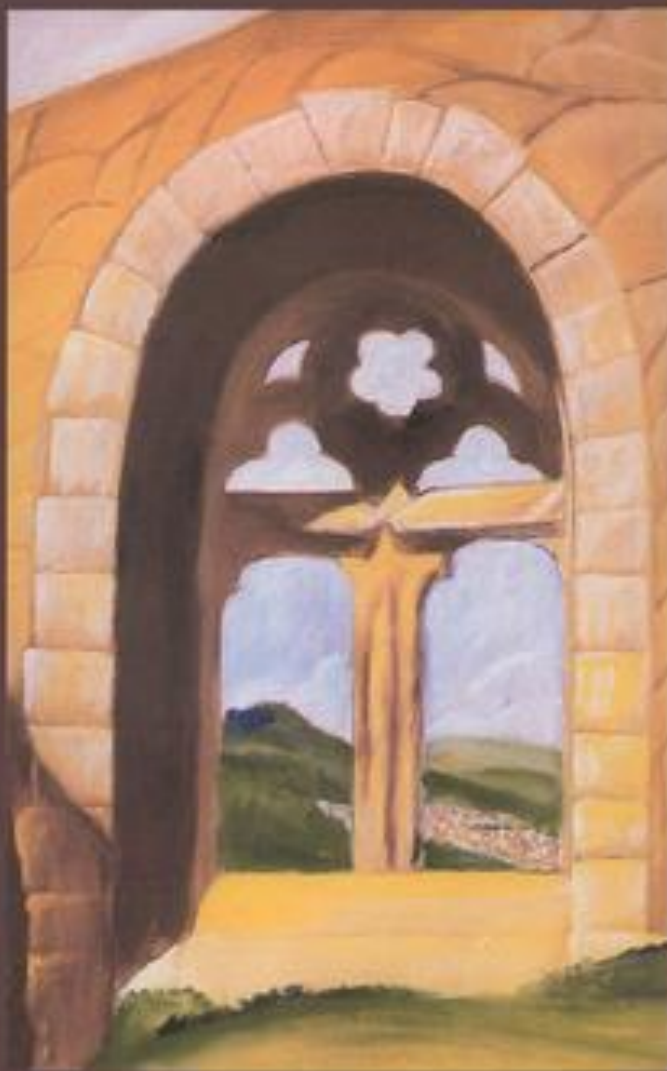

Ελληνική βιβλιογραφία σχετικά με το Σύστημα της Έρευνας της Αλήθειας:

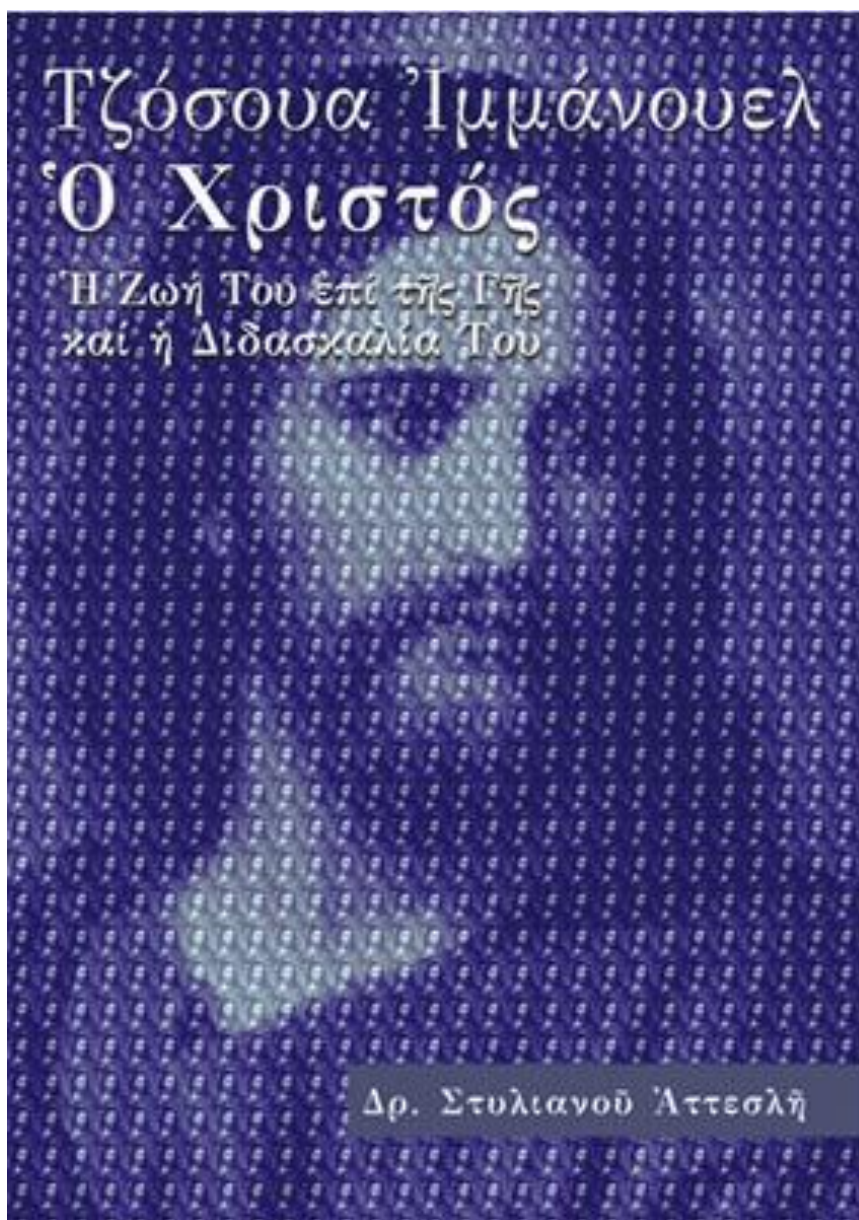
Στυλιανός Αττεσλής: «Εσωτερική Διδασκαλία»

ΟΙ ΠΑΡΑΒΟΛΕΣ
ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΑΤΤΕΣΛΗΣ

**Στυλιανός Αττεσλής: «Οι Παραβολές και άλλες Ιστορίες»,
μετάφραση από την αγγλική: Ηρακλής Σιδηρόπουλος**

Στυλιανός Αττεσλής:
«Τζόσουα Ιμάνουελ Ο Χριστός. Η ζωή Του επί της Γης και η διδασκαλία Του».

«Τζόσουα Ιμμάνουελ Ο Χριστός. Η ζωή Του επί της Γης και η διδασκαλία Του».

**Μερικά αποσπάσματα από το βιβλίο του Στυλιανού Αττεσλή
γνωστός και ως δάσκαλος:**

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Περί της φύσεως της Αληθείας

Εγώ ειμί η οδός, η αλήθεια και η ζωή. (Ιωάννης 14:4)

Κατά την διάρκεια των τελευταίων είκοσι αιώνων πολλοί έχουν διηγηθεί ιστορίες, προφορικά και γραπτά, για τον Θεάνθρωπον Τζόσουα Ιμμάνουελ, τον Χριστόν. Οι περισσότερες ιστορίες σχετικά με την ζωήν του, τους στόχους και τις διδασκαλίες του έχουν χρωματιστεί από τον ανθρώπινον τρόπο κατανόησης.

Οι συγγραφείς, προσπαθώντας να γράψουν για την ζωή ενός προσώπου και τις διδασκαλίες του, συχνά αλλοιώνουν την Αλήθειαν. Μερικές φορές αυτές οι διαστρεβλώσεις είναι ακούσιες, αλλά συχνά είναι σκόπιμες. Ανεξάρτητα από τους λόγους της παραποίησης των αληθινών γεγονότων και του πραγματικού χαρακτήρα ενός προσώπου, οι συγγραφείς αυτοί πάρα πολύ συχνά παρουσιάζουν εις τους αναγνώστες τους ένα τερατούργημα, το αποκύημα της αχαλίνωτης φαντασίας, της παραμορφωμένης από τις δικές τους αντιλήψεις. Συχνά επηρεασμένοι από εικασίες, διαδόσεις και φήμες, μεταφέρουν στους αναγνώστες τους λάθος εντυπώσεις. Από την στιγμήν που πολλές από τις πηγές της πληροφόρησης είναι αναξιόπιστες, το δημιούργημά τους δε είναι τίποτε άλλο παρά φαντασία μεταμφιεσμένη σε γεγονός.

Αν και μπορεί να φαίνεται ότι ένας συγγραφέας είναι ικανός να παραποιήσει την Αλήθειαν, η πραγματική Αλήθεια δεν μπορεί κατ' ουδένα λόγον να διαστρεβλωθή και παραμένει παντοτινά αναλλοίωτη και ανέπαφη μέσα στον Παγκόσμιο Νουν, στην Κοσμικήν Συνείδησιν ή στην Κοσμικήν Μνήμην του πλανήτη.

Υπάρχουν δύο μόνον αξιόπιστες πηγές πληροφόρησης αναφορικά με τον Θεάνθρωπον Τζόσουα Ιμμάνουελ, τον Χριστόν. Η μία ευρίσκεται στα Ευαγγέλια σύμφωνα με τους Ευαγγελιστές: Αγ. Ματθαίον, Αγ. Μάρκον, Αγ. Λουκάν και Αγ. Ιωάννην. Η άλλη ευρίσκεται μέσα στην Κοσμικήν Συνείδησιν του πλανήτη.

Τα Ευαγγέλια κατά τον Αγ. Ιωάννην και τον Αγ. Λουκάν εγράφησαν εις τα αρχαία Ελληνικά, ενώ τα Ευαγγέλια κατά τον Αγ. Ματθαίον και τον Αγ. Μάρκον εγράφησαν κατά το ένα μέρος εις τα αρχαία Ελληνικά και το άλλο εις τα Αραμαϊκά. Είναι στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, τον πρώτον εξάδελφον του Θεανθρώπου Τζόσουα Ιμμάνουελ, του Χριστού, όπου έχει δοθεί ολόκληρη η αλήθεια περί του Θεανθρώπου.

Οτιδήποτε έχει λάβει χώραν επάνω στον πλανήτη – ανεξάρτητα πόσο ασήμαντο είναι, παραδείγματος χάριν η ζωή ενός σκουληκιού, ενός φυτού η οποιουδήποτε άλλου φαινομένου της ζωής – έχει καταγραφεί ακριβέστατα και μόνιμα στην Κοσμικήν Συνείδησιν του Νου, όπου μπορεί κανείς να έλθη σε επαφή με αυτήν οποιαδήποτε στιγμή. Ανεβάζοντας κάποιος την Αυτοεπίγνωσίν του στα υψηλότερα επίπεδα της Κοσμικής Συνείδησεως του πλανήτη, είτε 'συντονίζοντας' τον εαυτόν του στον χρόνον και χώρον – τόπον όπου έζησε ένας άνθρωπος, είτε με την επονομαζόμενη 'ενοιασθησίαν' με ένα αντικείμενο μελέτης (η οποία είναι ένα ακόμη υψηλότερο επίπεδο Αυτοεπιγνώσεως), μπορεί κανείς να ίδη και να

αποκτήση εμπειρία των πραγματικών συμβάντων, ολόκληρης της ζωής του προσώπου που επιθυμεί να γνωρίσει.

Στα υψηλότερα επίπεδα της Κοσμικής Συνειδήσεως, στους κόσμους των πέντε και έξι διαστάσεων, όπου ευρίσκονται επίσης όλοι οι κόσμοι των άλλων διαστάσεων, μπορεί ο ερευνητής να αποκτήσει εμπειρία πάνω σε οτιδήποτε έχει συμβεί στον τρισδιάστατον παχυλόν υλικόν κόσμο και να ξαναζήσει όλα τα παρελθόντα γεγονότα έχοντας την αίσθησιν των τριών διαστάσεων.

Εισαγωγή

Εν Αρχή ην ο Λόγος και ο Λόγος ην
προς τον Θεόν, και Θεός ην ο Λόγος
Ούτος ην εν Αρχή προς τον Θεόν,
πάντα δι' Αυτού εγένετο, και χωρίς
Αυτού εγένετο ουδέ εν ο γέγονεν.
(Ιωάννης 1:1-3)

Εντός Του (του Θεανθρώπου Τζόσουα Ιμμάνουελ – Joshua Immanuel, του Χριστού) είναι και η Ζωή είναι το Φως (η Ολότις-Εαυτός) των ανθρώπων. *Και το Φως εν τη σκοτία (εις την ανθρώπινην άγνοιαν) φαίνει, και η σκοτία δεν κατέλαβεν αυτό.* (Ιωάννης 1:4-5)

Ως ανθρώπινον ον, ο Τζόσουα ήταν, είναι τώρα, και θα ΕΙΝΑΙ πάντοτε εις την αιωνιότητα, ο Υιός του Ανθρώπου. Ως Θεϊον ον, ο Τζόσουα ήταν, είναι τώρα και θα ΕΙΝΑΙ στην αιωνιότητα, ο Υιός του Θεού. Αυτός είναι ο Τζόσουα.

Ήταν ο Τζόσουα ως πρόσωπον απλώς ένα ανθρώπινον ον, που έζησε είκοσι αιώνες πριν, μόνον για τριαντατρία χρόνια και που μετά σταυρώθηκε και πέρασε στην λήθη;

Ο Τζόσουα πάντα ήταν και είναι μέρος του Λόγου. Διά της δικής του ελευθέρας βουλήσεως ο Λόγος ενσαρκώθηκε, ενανθρωπίζοντας μία τέλεια Λογοϊκήν ακτίνα του Εαυτού Του ως τον Τζόσουα Ιμμάνουελ, εμφυτεύοντας εντός του Τζόσουα την πλήρη, Θεϊαν Λογοϊκήν Του Φύσιν. Έχοντας επίγνωσιν του εαυτού του ως Θεού Λόγου, ο Τζόσουα είπε: *Ήταν από την θεμελίωσιν του κόσμου, ΕΙΝΑΙ ΜΕ εις το Αιώνιον Παρόν*. (Ιωάννης 17:24)

Ο Τζόσουα είναι τώρα και πάντα θα είναι η Αιώνια και η Ατελεύτητος Ζωή, ο Θεϊός Εγώ-Εαυτός, ο Βασιλεύς των Ουρανών και της Γης, το Φως του κόσμου.

Ως άνθρωπος, ο Τζόσουα είχε επίγνωσιν ότι ήταν το Εγώ-Εαυτός εντός κάθε ανθρώπινου όντος. Ως Λόγος, ο υιός του Θεού, γνώριζε τον Εαυτόν Του ως Θεόν. Ήταν η Θεία Του Μεγαλειότης, ο Βασιλεύς των Ουρανών και της Γης.

Τότε ο Βασιλεύς θα είπη εις εκείνους εις τα δεξιά του: Ελάτε, εσείς οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την Βασιλείαν του που ετοιμάστηκε δι' εσάς από θεμελιώσεως του κόσμου διότι επεινούσα και μου edώσατε να φάγω, edιψούσα και μου edώσατε να πλώ, ήμουν ζένος και με eφιλοζηνήσατε, ήμουν γυμνός και με ενδύσατε, ήμουν ασθενής και με επισκεφθήκατε, ήμουν φυλακισμένος και ήλθατε εις emé. Τότε οι δίκαιοι θα του απαντήσουν λέγοντες 'Κύριε, πότε σε είδαμεν πεινασμένον και σε εθρέψαμεν, ή διψασμένον και σου edώσαμεν να πής; Πότε σε είδαμεν ζένον και σε eφιλοζηνήσαμε, ή γυμνόν και σε ενδύσαμεν; Ή πότε σε είδαμεν ασθενή, ή φυλακισμένον και ήλθαμεν εις εσέ; Και ο Βασιλεύς θα απαντήσει και θα τους είπη 'Αληθώς σας λέγω, Ο,ΤΙ ΕΠΡΑΞΑΤΕ ΕΙΣ ΕΝΑΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΟΥ ΤΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ, ΕΙΣ ΕΜΕ ΤΟ ΕΠΡΑΞΑΤΕ'. (Ματθαίος 25:34-40)

Είκοσι αιώνες πριν, στον κήπο της Γεσθημανί, λίγο πριν την σύλληψη που είχε προφητεύσει, ο Τζόσουα γονάτισε και προσευχήθηκε στον Πατέρα Του.

Τότε ο Τζόσουα επήγε μαζί τους εις έναν τόπον που ονομάζεται Γεσθημανί και είπε εις τους μαθητές 'Καθίσατε αυτού έως αν υπάγω και προσεύξωμαι εκεί'. Και αφού επήρε μαζί του τον Πέτρον και τους δύο υιούς του Ζεβεδαίου άρχισε να είναι περίλυπος και βαθιά θλιμμένος. Τότε τους είπε 'Περίλυπος εστί η ψυχή μου, έως θανάτου. Μείνατε ώδε και γρηγορείτε μετ' εμού'. Επήγε λίγο μακρύτερον και έπεσε εις την γην με το πρόσωπό του προσευχόμενος και λέγων 'Πάτερ μου, ει δυνατόν εστί, παρελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο, πλην ουχ ως εγώ θέλω, αλλ' ως Συ'. (Ματθαίος 26:36-39)

Ήταν το ποτήρι για το οποίο μίλησε ο Τζόσουα, το μαρτύριό του; Είχε προβλέψει την σταύρωσή του, περιγράφοντας με λεπτομέρεια τι θα συνέβαινε, διαβεβαιώνοντας τους μαθητές του για την ανάστασή του. Κατά τη διάρκεια όλης της δοκιμασίας του, ο Τζόσουα δεν έδειξε καμμία αδυναμία. Ακόμη και όταν ήταν καρφωμένος στο σταυρό, αιμορραγώντας έως θανάτου, εκλιπαρούσε τον Πατέρα του να συγχωρήσει τους σταυρωτές του, διότι 'δεν εγνώριζαν τι ποιούσαν'.

Όχι, το ποτήρι που ο Τζόσουα ζήτησε από τον Πατέρα Του να απομακρύνει διά μέσου όλων των αιώνων και από τότε ακόμη το ζητά, ήταν και είναι το αίμα που προείδε, ότι θα χύνεται στο όνομά Του και στο όνομα του Πατρός Του. Ο Χριστιανισμός, το δόγμα της Ζωής και της Αγάπης του Θεού και του ανθρώπινου γένους, θεμελιώθηκε επάνω στις οδηγίες του Θεανθρώπου, του ίδιου του Χριστού, μετά την ανάστασή Του ως Υιός του Ανθρώπου.

Οι ένδεκα μαθητές έφυγαν μακριά εις την Γαλιλαίαν, εις το όρος εις το οποίον ο Τζόσουα πρόσταζε αυτούς. Και όταν είδαν αυτόν, τον προσεκύνησαν, αλλά κάποιιοι εδίστασαν. Τότε ο Τζόσουα ήλθε και εμίλησε προς αυτούς, λέγων 'Εδόθη μοι Πάσα Εξουσία εν Ουρανώ και επί της Γης. Πορευθείτε λοιπόν και μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς να τηρούν όλα όσα έχω παραγγείλει εις εσάς και ιδού εγώ θα είμαι πάντοτε μαζί σας'. (Ματθαίος 28:16-20)

Ο διωγμός των Χριστιανών στην Παλαιστίνη και στην Κύπρον που ακολούθησε την σταύρωση του Τζόσουα Ιμμάνουελ, του Χριστού, ήταν κατόπιν εντολών του *Sanhedrin* (Σανχεντρίν – Ισραηλιτική Θρησκευτική Αρχή στην Παλαιστίνη) και συνεχίστηκε μέχρι την αποκάλυπτη εξέγερση των Ισραηλιτών στην Παλαιστίνη, που κλιμακώθηκε με την καταστροφή της Υιερούσαλαίμ το 70 μ.Χ., όπως ακριβώς προέβλεψε ο Τζόσουα.

Τότε, με εντολή των Ρωμαίων Καισάρων ένας μαζικός και αιματηρός διωγμός των Χριστιανών εξαπλώθηκε σε ολόκληρη την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Φρικαλέα εγκλήματα και απάνθρωπα βασανιστήρια καταφέρθηκαν στα θύματά του από τις ειδωλολατρικές Ρωμαϊκές Αρχές, συνήθως σε δημόσιους χώρους, για να υποδαυλίσουν την άκορεστη δίψα των Ρωμαϊκών μαζών για αίμα.

Αν ήσαν τόσο βαθιά εκείνα τα τραύματα επί του Χριστιανισμού και επί του Θεανθρώπου Τζόσουα, πόσο πιο βαθύτερα και πιο οδυνηρά ήσαν τα τραύματα που καταφέρθηκαν μετά την πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας από τους ούτω καλούμενους 'Χριστιανούς;'

Η Χριστιανική Εκκλησιαστική Ιεραρχία τακτικά διέστρεφε τις διδασκαλίες του Θεανθρώπου, ούτως ώστε να προσαρμόζονται και να εξυπηρετούν προσωπικά συμφέροντα. Ο Θεάνθρωπος, ένας Εσσαίος, κηρύττοντας στους Εσσαίους μαθητές του κυρίως στα αρχαία Ελληνικά, δίδασκε τον Νόμον της Αγάπης. Έδωσε δε αυτήν την γλυκυτάτην εντολήν στους μαθητές Του, στα Ελληνικά:

Εντολήν καινήν δίδωμι υμίν ίνα αγαπάτε αλλήλους, καθώς ηγάπησα υμάς ίνα και υμείς αγαπάτε αλλήλους. Εν τούτω γνώσονται πάντες ότι εμοί μαθηταί έστε εάν αγάπην έχητε εν αλλήλοις.

(Ιωάννης 13:34-35)

Ο απόστολος Παύλος αργότερα θα μετέφραζε αυτήν την σπουδαίαν εντολήν στα Λατινικά για την Δυτικήν Εκκλησία: *'Mandatum novum dedit, ut diligatis invicem sicut dilexivos, ut et vos diligatis invicem. In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.* (Evangeliolum Secundum Iohannem 13:34-35)

Οι εκκλησιαστικές αρχές και αξιωματούχοι παρέβλεψαν ολοκληρωτικά αυτήν την υπερτάτην εντολήν, διαιρώντας την Χριστιανική διδαχή της Αγάπης σε δόγματα και αιρέσεις, εξαπλώνοντας την έχθρα και το μίσος ανάμεσα στους Χριστιανούς.

Διά μέσου των αιώνων και στις δύο Εκκλησίες, Ανατολική και δυτική, οι αρχηγοί των Εκκλησιών έχουν διαπράξει αμέτρητα εγκλήματα εναντίον των Χριστιανών με τους οποίους διέφεραν. Αποκαλώντας τους αιρετικούς, τους βασάνιζαν και τους θανάτωναν, συχνά πιο φριχτά από ό,τι είχαν κάνει οι Ρωμαίοι. Η επονομαζόμενη 'Ιερά Εξουσία ή Εξέτασις' εισήγαγε το *auto-da-fe*, το κάψιμο ζωντανών ανθρώπων όντων, Χριστιανών, Εβραίων και Μουσουλμάνων, στο όνομα του Θεού της Αγάπης και του Ελέους. Η τραγική ιστορία της 'Χριστιανικής Εκκλησίας' έχει βεβηλωθεί από το αίμα αθώων. Και μήπως αυτά τα τραύματα δεν καταφέρθηκαν και επί του Τζόσουα, του Χριστού, επί της Θείας Του Μεγαλειότητος, του Βασιλέα των Ουρανών και της Γης; Διότι στιδήποτε γίνεται σε κάποιον από τους ανθρώπους, είτε είναι καλό είτε κακό, γίνεται επί της Θείας του Μεγαλειότητος, του Υιού του Ανθρώπου, του Τζόσουα Ιμμάνουελ, του Χριστού, καθώς και επί της Λογοϊκής Αυτοεπιγνώσεως, της οποίας απόσπασμα είναι κάθε άνθρωπος.

Διά μέσου των εκατονταετιών που παρήλθαν, η Χριστιανοσύνη, το δόγμα της Ζωής, της Αγάπης, της Συμπόνοιας και του Ελέους, έχει υποφέρει βαριά από το σκοτάδι της ανθρώπινης άγνοιας, κακίας και προκατάληψης. Αλλά κάποτε ο εσταυρωμένος Κύριος της Αιωνίας Ζωής και Αγάπης, το Φως του Κόσμου, θα αναστηθή στις καρδιές όλων των Χριστιανών. Και οι Άγιες Εκκλησίες σε ολόκληρον τον κόσμο θα ενωθούν ξανά σε ένα μόνο ποίμνιο, με ποιμένα τον Θεάνθρωπον Τζόσουα Ιμμάνουελ, τον Χριστόν. Δεν θα ευαρεστηθή τότε ο Θεός, ο Ουράνιος Πατέρας του Αγαπημένου Του Υιού, εις το να απομακρύνει αυτό το πικρό και τόσο επώδυνο ποτήρι από τον Τζόσουα, τον Αμνόν του Θεού, τον αίροντα την αμαρτίαν του κόσμου; -*Angus Dei, eccequitollitpeccatummundi?* (Ιωάννης 1:29)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Οι Λαοί της Βιβλικής Παλαιστίνης

[ΟΙ ΡΩΜΑΙΟΙ, ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ, ΟΙ ΕΣΣΑΙΟΙ, ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΟΙ ΒΕΔΟΥΙΝΟΙ].

Εγώ είπον, 'Θεοί εστέ και υιοί Υψίστου πάντες...'
(Ψαλμός 82:6)

Είκοσι αιώνες πριν, ζούσαν στην Παλαιστίνη λαοί διαφορετικών φυλών και θρησκειών, άνθρωποι με διαφορετικό τρόπο κατανόησης και ζωής.

ΟΙ ΡΩΜΑΙΟΙ

Οι Ρωμαίοι ήσαν οι κατακτητές που είχαν εισβάλει και καταλάβει την Παλαιστίνη. Η Παλαιστίνη και σχεδόν όλες οι χώρες της Μέσης Ανατολής ήσαν κάτω από την Ρωμαϊκή κυριαρχία. Οι Ρωμαίοι ήσαν ειδωλολάτρες, που λάτρευαν τους Ολυμπιακούς Θεούς και Θεές των Ελλήνων, στους οποίους έδωσαν Λατινικά ονόματα. Οι γλώσσες τους ήσαν η Λατινική και η Ελληνική.

Μεταξύ των Ρωμαίων που ζούσαν στην Παλαιστίνη δύο χιλιάδες χρόνια πριν ήσαν: Ο Κυβερνήτης και η οικογένειά του, οι αξιωματούχοι και οι υπάλληλοι της Ρωμαϊκής κυβέρνησης και οι οικογένειές τους, Ρωμαίοι έμποροι, όπως επίσης Ρωμαίοι που για διάφορους λόγους είχαν επιλέξει να ζήσουν εκεί.

Ο Καίσαρας αναγνώριζε έναν Ισραηλίτη Βασιλέα, που θα ήταν υπό τις διαταγές και την εξουσία του και το Ισραηλιτικό Σανχεντρίν, την Ανωτάτη Ισραηλιτική Θρησκευτική Αρχή, με επικεφαλής τον Μεγάλο Αρχιερέα μαζί με ένα εκτελεστικό σώμα Φαρισαίων, Γραμματέων και άλλων, που διορίζονταν απευθείας από τον Μεγάλο Αρχιερέα.

Αν και οι Ρωμαίοι θεωρούσαν τον Μωσαϊκόν Νόμον ως βάρβαρο, βάνουσο και απάνθρωπο, το Σανχεντρίν ήταν εξουσιοδοτημένο να εφαρμόζει αυτόν τον νόμον στους μη Ρωμαίους πολίτες, Ισραηλίτες και Εσσαίους. Το Σανχεντρίν με βανουσότητα εκτελούσε πολλούς Ισραηλίτες και Εσσαίους με τόσο βάρβαρο μέσα, όπως ο λιθοβολισμός και η σταύρωση.

Ο Ρωμαίος Κυβερνήτης, με εντολή του Καίσαρα ύπουλα πρόσφερε σε Ισραηλίτες Εσσαίους την Ρωμαϊκήν υπηκοότητα, η οποία θα τους απάλλασε από την εξουσία του παράφρονα Βασιλέα των Ισραηλιτών, Ηρώδη και του Σανχεντρίν. Απώτερος σκοπός αυτής της παραχώρησης ήταν η αμαχητί προσάρτηση της Παλαιστίνης στην Ρωμαϊκήν Αυτοκρατορία. Μερικοί εύποροι Ισραηλίτες αποδέχτηκαν αυτήν την προσφορά.

ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ

Οι Ισραηλίτες ήσαν η πλειοψηφία του πληθυσμού, χωρισμένη σε Ιουδαίους, Γαλιλαίους, Σαμαρίτες και άλλους. Πολύ συχνά ήσαν εχθρικοί μεταξύ τους. Οι γλώσσες τους ήσαν η Εβραϊκή, Αραμαϊκή και για μερικούς η Ελληνική. Λάτρευαν τον Θεόν του Μωυσέως, τον ένα Θεόν των Ουρανών και της Γης. Αλλά ο Θεός τους ήταν σκληρός και ζηλόφθονος και για τις αμαρτίες των γονέων επιείκευε τα τέκνα, έως την τρίτη και την τέταρτη γενιά. Ο Θεός του ήταν εκδικητικός, με πολλά ανθρώπινα ελαττώματα. Οι Ισραηλίτες για πολύ καιρό περίμεναν την έλευση του Messiah (Μεσσία) –του Υιού του Θεού- του Σωτήρα του κόσμου και απελευθερωτού της Παλαιστίνης.

ΟΙ ΕΣΣΑΙΟΙ

Οι Εσσαίοι της Παλαιστίνης ήσαν Ελληνοϊσραηλίτες και μερικές φορές αποκαλούνταν Ναζωραίοι ή Ναζαρηνοί. Οι μητρικές τους γλώσσες ήσαν η Ελληνική και η Αραμαϊκή. Όπως οι αδελφοί τους Ισραηλίτες, έτσι και οι Εσσαίοι περίμεναν την έλευση του Messiah, αλλά πίστευαν ότι θα γεννιόταν στην Παλαιστίνη μέσα σε μια Εσσαϊκήν κοινότητα. Ήταν ένας φιλήσυχος λαός που λάτρευε τον Έναν Θεόν Πνεύμα, τον Θεόν των Ουρανών και της Γης, τον Θεόν της Ατελεύτητης Ζωής Αγάπης, Έναν Θεόν Πανταχού Παρόντα, Παντογνώστην και Παντοδύναμον, τον οποίον ονόμαζαν ALLAHA. Η λέξις αυτή κατ' ουσίαν είναι μια ολόκληρη πρότασις, και εις την Αραμαϊκήν και αρχαίαν Αιγυπτιακήν γώσσα σημαίνει:

AL – Ο Θεός ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ

LA – Ο Λόγος Θεός εν εκφράσει

HA – Εις την Θεϊάν Του Ευαρέσκειαν να δημιουργή

Στον νουν και στις καρδιές των Εσσαίων ήταν ενθρονισμένος εκείνος ο Θεός Πνεύμα, Πατέρας όλων των ανθρώπινων όντων, ένας Θεός Αγάπης και Ελέους, τον οποίον επίσης αποκαλούσαν Aton-ai. Δύο αιώνες μετά την Έξοδον από την Αίγυπτον την Αιγυπτιοϊσραηλιτών σκλάβων που οδηγήθηκαν από τον Μωυσή, ο Φαραώ Amen Ophis VI (Αμένοφις VI), ως Ankh-en-Aton (Άνκχ-εν-Ατόν – Ακένατον), απεκήρυξε τους ψεύτικους Θεούς και εισήγαγε εις την Αίγυπτον την λατρεία του ΕΝΟΣ Πνεύματος Θεού, που ήταν ο ίδιος Θεός που λάτρευαν οι Εσσαίοι*. Τα σημαντικότερα κέντρα των Εσσαίων ευρίσκοντο εις την Αίγυπτον, κυρίως εις την Άννου (Annu – Ηλιόπολη) και εις την Ισκεντερία (Iskenderia – Αλεξάνδρεια). Άλλα κέντρα υπήρχαν εις την Μέσην Ανατολήν, συμπεριλαμβανομένης της Παλαιστίνης, Συρίας και Κύπρου. Οι περισσότεροι Εσσαίοι στην Παλαιστίνη ήσαν απρόθυμοι στο να διαχωριστούν από τους Ισραηλίτες ολοκληρωτικά και να αποδεχθούν την υπηκοότητα που τους προσέφεραν οι αλλόθρησκοι ειδωλολάτρες Ρωμαίοι. Και έτσι παρέμεναν κάτω από τον σκληρό ζυγό του Ηρώδη και του Σανχεντρίν.

Το Σανχεντρίν θεωρούσε τους Εσσαίους αιρετικούς, αλλά οι Ισραηλιτικές αρχές του Σανχεντρίν ήσαν επιφυλακτικές και ποτέ δεν το ομολογούσαν ανοιχτά, αφού οι περισσότεροι από τους Γραμματείς και μερικοί από τους Φαρισαίους σχετίζονταν με τους Εσσαίους. Σε κάθε περίπτωση όμως, το Σανχεντρίν δεν έχανε καμμία ευκαιρία στο να κατηγορήσει τους Εσσαίους για παράβαση του Μωσαϊκού Νόμου.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Οι Έλληνες της Παλαιστίνης ήσαν Ρωμαίοι πολίτες και ειδωλολάτρες, που λάτρευαν τους Ολύμπιους Θεούς και Θεές. Ήσαν διανοούμενοι, καλλιτέχνες, διδάσκαλοι, φιλόσοφοι, συγγραφείς και έμποροι, οι γλώσσες τους ήσαν η Ελληνική και η Λατινική, ενώ λίγοι μιλούσαν και την Αραμαϊκήν.

ΟΙ ΒΕΔΟΥΙΝΟΙ

Οι Βεδουίνοι της Παλαιστίνης ήσαν μια νομαδική Αραβική φυλή. Οι περισσότεροι λάτρευαν τον Έναν Θεόν των Ουρανών και της Γης, τον Θεόν τού Πατέρα τους Ιμπραχίμ, (Ibrahim – Αβραάμ), που τον ονόμαζαν ‘Allah’. Μερικοί λάτρευαν επίσης το Πυρ και τα Άστρα. Οι Βεδουίνοι στην μεγάλη τους πλειονότητα ήσαν εκτροφείς αλόγων και οι γλώσσες που μιλούσαν ήσαν η Αραβική και η Αραμαϊκή. Μερικοί εύποροι Βεδουίνοι μιλούσαν επίσης καλά Ελληνικά και Λατινικά.

- ο *Μήπως άραγε οι Εσσαίοι ήσαν απόγονοι των Αιγυπτιοϊσραηλιτών, που είχαν παραμείνει εις την Αίγυπτον αποδεχόμενοι την λατρεία του Ενός Πνεύματος Θεού, ΑΤΟΝ, τον οποίον είχε εισαγάγει ο Ανκχ-εν-Ατόν; Μπορεί αυτό να είναι μόνον σύμπτωσης;*